

**Говор чланице Сталне делегације Парламентарне скупштине БиХ у
Парламентарној скупштини Савјета Европе Милице Марковић на редовном
засједању ПС Савјета Европе у оквиру теме "Функционисање демократских
институција у Босни и Херцеговини"**

Стразбур, 26. јануар 2010.

"Поштовани предсједниче, драге колеге,

Дозволите ми да изразим своја запажања у вези са извјештајем о поштовању обавеза и ангажмана БиХ које су припремили господа Mevlut Cavusoglu и Kimmo Sasi. Ово је четврти извјештај откако је БиХ постала земља под мониторингом Вијећа Европе. У извјештају који је данас предмет наше расправе можемо посматрати три главне ствари:

1. Евидентно је, према извјестиоцима да и након чернаест година од потписивања Дејтонског мировног споразума нема напретка у испуњавању обавеза и ангажмана Босне и Херцеговине. За тај проблем коизвјестиоци су требали да нађу кривце.
2. Главни проблем сада у БиХ је проблем у вези са реформом Устава
3. Према проблемима у Босни и Херцеговини дати су предлози за мјере нових рјешења.

Кренимо редом:

1. На више мјеста у извјештају као и у предлогу резолуције за све проблеме, а нарочито за неуспјех реформи у БиХ извјестиоци окривљују само Републику Српску и то није случај само у овом извјештају. То је био случај и у претходним извјештајима. По мом мишљењу извјестиоци нису третирали проблеме на објективан начин, него на начин „гурнути проблеме под тепих“. Како? Тако што нису узели у обзир све три стране које фигурирају у БиХ: Република Српска, Федерација БиХ и Канцеларија високог представника који чине политичку сцену у БиХ. У извјештају Република Српска је крива за

ситуацију у држави, Федерација је амнестирана, а високи представник је глорификован и подржан. Гдје је ту објективна одговорност и непристрасност? Оно што је савршено јасно јесте да је крање вријеме да БиХ почне да хода самостално, без протектората и да постане самостална и суверена држава. Ниједна држава која је приступила Европској унији није то урадила под врховном влашћу високог представника. Дакле, БиХ је потребно да се канцеларија високог представника трансформише у канцеларију специјалног представника ЕУ. То је модел, по мом мишљењу, демократског прогреса у БиХ. Све остало је губљење времена.

2. Уставна реформа: Ову реформу извјестиоци сматрају главном за излазак БиХ из ћорсокака у коме се нашла. Ја се слажем са тим, али ко је тај ко треба да заврши уставну реформу и све остале реформе? Одговор је јасан: домаћи политичари на политичкој сцени БиХ. Дакле, БиХ може напредовати само уз ангажман домаћих политичара и зато када је ријеч о уставној реформи у овом тренутку сматрам да је могуће само повећати број посланика са 42 на 87 у Парламентарној скупштини као прва реформа Устава и друга да се у Устав уврсте норме Европске конвенције о људским правима а које се односе на учешће у политичком процесу. То је све што је могуће у овом тренутку у вези са Уставом прије избора предвиђених за октобар 2010.
3. На крају хтјела бих рећи да предлог извјестилаца да се држи нова дебата или нова конференција, у правом смислу ријечи Дејтон 2 на којој би се тражила нова рјешења за БиХ је потпуно непотребан. БиХ је потребан ангажман и одговорност домаћих политичара. Демонтирање Дејтонског мировног споразума никада неће бити прихваћено у једном дијелу Босне и Херцеговине. А рјешење које никад неће моћи бити имплементирано представља губљење времена. Бутмирски процес је прави примјер за то. Нова рјешења која ће бити донесена упркос вољи било кога у БиХ ће отворити нову кризу у БиХ са огромним посљедицама. То би била моја запажања у вези са извјештајем. Моје примједбе на резолуцију ћу изразити амандманима које сам доставила и за које очекујем да ћемо се изјаснити".
(крај)